

forhandlinger, der kører, så det kan være, at den åbenhed, som fru Anne Baastrup og andre har nævnt her, kan komme hen over sommeren, hvis vi ikke lukker debatten for tidligt her i salen.

Grundloven blev godt nok også sat lidt i sving, i forbindelse med om det nu var godt nok, at der var flere, der skulle autoriseres. Jeg har svært ved at se, at grundloven skal bruges her, men o.k., vi skal selvfølgelig passe på, hvem det er, vi giver en autorisation. Men der er jo ikke noget ufagligt i at give netop den her gruppe en autorisation, når man sammenligner den med de andre uddannelsesforløb, de andre jobindhold, de andre ansvarsområder, som tilsvarende medarbejdergrupper har inden for sundhedsområdet.

Jeg hørte også, at Dansk Folkepartis ordfører var sådan relativt positiv – meget til den milde side – og også henviste til, at det måske kunne klares med regeringen under nogle andre forhandlinger. Det, jeg godt lige vil sikre mig her, når man sådan henviser til de mange andre forløb, der er, er, at vi jo nødig skulle putte det her ned i en syltekrukke; vi kan jo godt gå ud og se på den lille krukke, vi har herude på frisen i Vandrehallen, og det gode råd, der er om den, at den skal vi beholde papiret på, så vi politisk løser de sager, der skal løses politisk, og ikke overlader dem til andre.

Kl. 16.50

De Radikale var også åbne, og jeg har fuld forståelse for, at det er to selvstændige øvelser, vi skal se på.

Så vil jeg gerne takke fru Anne Baastrup for den gode måde lige at få det delt op på og også få gentaget det vigtige i, at vi jo også har social- og sundhedsassistenterne med i den elektroniske patientjournal som noget selvstændigt.

Enhedslisten nævnte jo også de psykologiske og de objektive aspekter og kom heldigvis også ind på trygheden for patienterne. Den har ikke været meget omtalt i dag. Men jeg tror faktisk, det er et meget, meget vigtigt signal til patienterne, at de ved, at de medarbejdere, der er tæt på dem i deres hverdag, der er tæt på dem i deres behandling, alle sammen har en autorisation. Så det er måske den største tryghedsfaktor, vi har brug for, altså, ikke kun i forbindelse med at rekruttere personalet, men at patienterne er trygge ved de ansatte. For det må jo give lidt utryghed, hvis der er en faggruppe – som faktisk er dem, der er tættest på og oftest er på – der ikke er autoriseret, og hvor man kan spørge, om det er,

fordi de ikke er dygtige nok. Den mistanke skal vi have fjernet.

Så min konklusion er også her, sådan som andre har været inde på, at vi skal have et godt udvalgsforløb. Det kan også være, at vi skal trække det, sådan at vi netop ikke lukker debatten her, inden vi går hjem til sommer, for arbejder vi hen imod en beretning, så har vi jo et par måneder mere. Jeg vil gerne som forslagsstiller være åben over for, at vi skal have mest mulig tid, for her handler det ikke alene om, hvem der får æren, det handler mest om at få en autorisation til en faggruppe, som er fuldt ud kvalificeret til det.

Tak for en god debat.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 106:

Forslag til folketingsbeslutning om nye specialer i tandbehandlingen.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsat 2/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Den første, der får ordet, er indenrigs- og sundhedsministeren.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der blot skal meddele, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Hvis man så spørger om hvorfor, kan jeg jo sådan set henvise til det svar, jeg har givet i det